

Mál nr. 29/2019

**M og
V v/ ábyrgðartryggingar ferðaðjónustuaðila.**

Ágreiningur um bótaskyldu er kona féll af hestbaki.**Gögn.**

Málskot, mótttekið 29.1.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 31.1.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 2. júlí 2018 fór M ásamt eiginmanni og tveimur börnum í reiðtúr á vegum A. Samkvæmt málskoti kveður M að þau hafi ekki verið látin undirrita neina skilmála varðandi ferðina. Þau hafi verið óvön hestum og leiðsögumenn fullvissað þau um að þau þyrftu ekki ítarlega kennslu hvernig ætti að sitja hestana því hestarnir væru gamlir, reynslumiklir og þægir. Hafi leiðsögumennirnir lagt á hestana og farið yfir hvernig ætti að stíga á bak hestunum, hafa fætur í ístöðum og stöðva hestana. Frekari öryggisráðstafanir hafi ekki verið gerðar. Hópurinn hafi farið í einfaldri röð og hafi annar leiðsögumaðurinn farið á undan hópnum en hinn verið aftast. Er haldið var heim á leið hafi hestur dóttur M aukið hraða verulega og farið á brokk. Þá hafi hestur sonar M æsts og tekið af stað á miklum hraða og tekið fram úr M. Hafi hestur M þá æsts enn frekar þegar annar hestur hafi farið fram úr honum og tekið af stað á stökki. Hestur hennar hafi rokið viðstöðulaust með hana og ekki verið mögulegt að stöðva hann. Hnakkur hafi verið farinn að losna og færast til hliðar. Annar leiðsögumaðurinn, 16 ára stúlka, hafi elt M til að komast fram fyrir hana eða til hliðar til að taka í tauminn til að stöðva hestinn. M hafi hins vegar dottið af hestinum er hann var á fullri ferð er hún gat ekki haldið sér lengur á baki. Við fallið hafi rifbein brotnað og hún hlotið áverka á lungum og vinstri öxl og hendi.

M kveður undirbúning ferðarinnar hafa verið ófullnægjandi og leiðsögumennirnir hafi verið ungir að árum og reynslulausir og ekki haft sérþekkingu á sviði hestamennsku sem nauðsynleg hafi verið og viðbrögð þeirra verið röng og ófullnægjandi þegar hesturinn rauk af stað. A stundi atvinnurekstur sem í eðli sínu sé hættulegur og felist í því að setja ferðafólk, jafnvel óvant hestum, á bak slíkum dýrum og fara með það í hestaferðir. Beri A að haga starfsemi sinni þannig að sem minnst hætta verði á tjóni. Þá hafi hvorki lögreglu né Vinnueftirliti ríkisins verið tilkynnt um slysið. Beri A því hallann af skorti á sönnun um atvik og orsök slyssins. Telur M A bera ábyrgð á því líkamstjóni sem hún hlaut við atvikið og hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

V kveður samkvæmt upplýsingum frá A að M hafi sagst vera vön hestum en aðrir í fjölskyldunni verið óvanir. Því hafi verð valdir mjög þægir hestar undir þau öll, þ. á m. M sem hafi setið alþægan 19 vetra hest. Leiðsögumennirnir tveir hafi farið yfir öryggisatriði og grunnatriði hestamennsku áður en haldið var af stað. Skömmu síðar hafi einn úr hópnum misst símann sinn og annar leiðsögumaðurinn því farið af baki til að rétta viðkomandi símann. Við það hafi hestur M viljað snúa heim og í stað þess að grípa í taumana hafi M baðað út öllum öngum og hrópað með þeim afleiðingum að hesturinn hafi stokkið af stað og M fallið af baki áður en leiðsögumaður náði til hennar. Báðir leiðsögumennirnir hafi haft langa reynslu af hestamennsku og leiðsögn. Hefur V hafnað kröfum M.

Álit.

M hefur sönnunarbyrði um það að slysið megi rekja til atvika sem A ber ábyrgð á. Ekki er um það deilt að M ásamt fjölskyldu sinni fengu leiðsögn um það hvernig þau skyldu fara á bak hestunum og hvernig bæri að stöðva þá. Af hálfu A er því haldið fram að farið hafi verið yfir öryggisatriði og grunnatriði hestamennsku með fjölskyldunni áður en ferðin hófst og sérstaklega þægur hestur verið settur undir M. Hestamennsku fylgir ætíð nokkur hætta, jafnvel þótt óvant hestafólk eigi í hlut og það sitji gæfa hesta og með í för séu reyndir og hæfir leiðsögumenn. M mátti vera ljós þessi hætta. Hvernig sem það atvikaðist nákvæmlega að hestur M stökk af stað heim á leið verður ekki ráðið af fyrirliggjandi gögnum að slysið verði rakið til ófullnægjandi undirbúnings hestaferðarinnar, svo sem

með röngu vali á hestum undir M og fjölskyldu hennar, reiðtygi verið sett á hestinn með röngum eða ófullnægjandi hætti eða ónógum leiðbeiningum til fólksins áður en ferðin hófst. Ekki verður heldur ráðið af gögnum málsins að slysið megi rekja til rangra viðbragða leiðsögumannanna þegar hestur M tók á stökk með þeim afleiðingum að hún féll af baki. Þá hefur heldur ekki verið sýnt fram á að leiðsögumennirnir hafi verið óreyndir og ekki valdið starfi sínu. Að þessu virtu verður að telja ósannað að A beri fóbótaábyrgð á slysi M. Hún á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 26. febrúar 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.